

[Kristen Amby.]

maatte man virkelig se at faa realiseret den Tanke, Rigsdagen var enig om. Det skulde vel ikke gaa saaledes, at Udentingskræfter af den ene eller den anden Art, enten det nu er administrative, boligforeringsinteresserede, eller hvad det nu kan være, skal bestemme den Udviklingslinie, som vor Boligpolitik skal følge.

Man ved, at der til Ministeriets Beskæftigelsesudvalg er indsendt et Forslag med Planer af en meget bekendt Arkitekt, Arkitekt Brummer, der som Medarbejder har haft et Medlem af denne Sal, som har kæmpet for dette i de sidste 20 Aar, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen. Planen er fuldt udarbejdet og drejer sig om Byggeri af Smaahuse i Københavns Nærhed — alt-saa ogsaa Erstatningsboliger for den Slags Mennesker, jeg omtalte før — til en saadan Pris, at man selv med de Priser, vi har nu, kan faa Hus med 1 500 Kvadratalen Have og 4 Værelser for omkring 50 Kr. om Maaned, hvis det offentlige gør det, som det naturligvis maa gøre: sørger for de Tillægsgrundkøb, det drejer sig om. Det er den store Plan, som de fleste jo har hørt om, der gaar ud paa at bebygge Arealet umiddelbart inden for Fæstningen, fra Roskilde Landevej ned til Køge Strand.

Denne Plan har i øvrigt den Fordel, at Staten i Forvejen ejer Fæstningsarealet, og en Del af de andre Arealer er i Kommuneens Hænder, medens den øvrige Jord kan købes i Dag til Bondejordspris. De har yderligere den Fordel, at de ligger ved Trafiklinier, dels ved Banen — der kan vel sagtens laves en Holdeplads —, dels ved Omnibuslinier, og i øvrigt er der gode Stikveje, saa man let kan komme derned. Endelig er der den store Fordel, at de ligger lige ud til det rene Vand i Københavns Nærhed. Paa Grund af Strømforholdene er Vandet i Køge Bugt netop paa dette Sted — det er videnskabeligt undersøgt, det er ikke en Paastand, jeg udslynger — af en Renhed som næppe noget andet Sted, selv ikke ved de ellers saa lovpriste Steder op langs Øresunds Kyst.

Det er ganske ejendommeligt, at Indenrigsministeriets Byggeudvalg af 1940 overhovedet ikke har taget Hensyn til, at der foreligger Planer af den Art, fremsat af en meget kendt Arkitekt og en Folketings-

mand, der har haft med dette Arbejde at gøre i Praksis i sin Tid og har kæmpet for denne Idé i mange Aar, og man ved, at Rigsdagen hellere end gerne vilde støtte noget saadant, blot Administrationen vilde det — det er ganske ejendommeligt, at man slet ikke tager Hensyn til dette, men ganske dropper det.

Jeg tror, det var paa Tide, at Indenrigsministeriets Byggeudvalg af 1940 blev suppleret med Folk med mere almene boligpolitiske Ideer, end Udvalget synes at have.

Jeg vil gerne sige til Ministeren, at der er en Vej, ad hvilken man kunde kombinere de to Hensyn: dels faa begyndt paa Saneringen ved at rive ned og ryddeligggøre om end ikke genopbygge de ryddede Arealer, dels gennemføre et Projekt i Lighed med det nævnte — idet jeg i Øjeblikket ganske ser bort fra den Ramme, man maa have. Jeg tror nemlig nu som før, at det er nødvendigt, at der laves et særligt Statens Bolig- og Byggedepartement, der har en særlig Udstykningsafdeling under sig. Det har vist sig, at denne Sag slet ikke kan ordnes af de administrative Kræfter, der har haft med det at gøre hidtil. Det skal jeg imidlertid i Øjeblikket ganske se bort fra.

Man kunde kombinere de to Hensyn ved nu, hvad jeg ikke har noget imod, at give rigeligere Statstilsbud til Køb og Ryddeligggørelse af saneringsmodne Arealer og saa behandle de Materialer, der dør findes, Tømmer, Træ, Døre og Vinduer, meget omhyggeligt; det skal jo til, hvis man skal have nogen Glæde af dem. Saa kunde en Del af dette maaske bruges netop til at begynde Opbygningen; vi har ellers Materiale-mangel, og det er ikke noget, der skal ske paa een Gang. Man kunde begynde at bygge op dør, hvor det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen og de, der staar bag ved hans Plan, Arkitekt Brummer og andre, har foreslaaet det i den omtalte Plan, som mig bekendt ogsaa er i Ministeriets Beskæftigelsesudvalg. Derved kombinerede man de to Hensyn paa en naturlig og rigtig Maade. Man begyndte dør, hvor man maa begynde, man ryddeligggør Kvartererne, sørger for at faa Materialerne bragt væk i god Stand og begynder at bygge Boliger, der virkelig bygges som Erstatningsboliger.

Derved slap man — hvad jeg i denne Forbindelse lægger megen Vægt paa —